

træde i tilfælde, hvor det pågældende medlem midlertidigt er forhindret i at deltage i kommunalbestyrelsens arbejde. En sådan adgang til at lade sig substituere af stedfortræderen har man ment først og fremmest burde tilstedes til det konstituerende møde, hvor det er af afgørende betydning for det fremtidige arbejde i kommunalbestyrelsen, at de enkelte grupper og partier opnår en repræsentation, der svarer til det virkelige styrkeforhold i kommunalbestyrelsen. Men dernæst har man ment at burde åbne mulighed for stedfortræderens indkaldelse i tilfælde, hvor et medlem for en længere periode ikke vil være i stand til at deltage i kommunalbestyrelsens arbejde, og hvor det pågældende medlems fravær skyldes hindringer, der er lette at kontrollere.

Er betingelserne for stedfortræderens indtræden opfyldt, kan de medlemmer af kommunalbestyrelsen, der er valgt på den fraværendes kandidatliste, forlange stedfortræderen indkaldt. Man har dog anset det for rimeligt, at det overlades til kommunalbestyrelsen at kontrollere, om betingelserne for stedfortræderens indtræden er opfyldt, og dermed ved sin beslutning sanktionere, at medlemmet midlertidigt tager sæde i kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsens vurdering skal indskrænke sig til en ren konstatering af, om betingelserne er til stede, og en afgørelse af denne karakter må kunne prøves ved domstolene.

Det afgørende for stedfortræderens indkaldelse må være, om det pågældende medlem er *forhindret* i at deltage i møderne. I og for sig kunne enhver forhindring give adgang til en substitution, men en sådan regel er imidlertid kun foreslået for det konstituerende møde, idet man for møder under kommunalbestyrelsens funktionsperiode har fundet, at der for at indkalde stedfortræderen må være tale om et fravær af en vis varighed og om en gyldig grund til fraværet, hvis opfyldelse kommunalbestyrelsen let kan kontrollere. Det er derfor foreslået, at kun forhindringer, der skyldes sygdom eller udførelse af offentligt hverv, kan give anledning til stedfortræderens indkaldelse.

Såfremt stedfortræderen indkaldes til at give møde i kommunalbestyrelsen, er det dog ikke anset for rimeligt, at han automatisk indtræder i det fraværende medlems udvalgspladser og særlige hverv, men man har ment at burde overlade det til den pågældende gruppe at bestemme, i hvilket omfang substitutionen bør give anledning til en ændret fordeling af posterne. En bestemmelse herom er optaget i lovforslagets § 28.

Det er ikke fundet rigtigt at optage regler, der giver adgang til indkaldelse af stedfortræder i tilfælde af mere lejlighedsvis fravær eller fravær i

enkelte sager, der skyldes det pågældende medlems inhabilitet, idet de fordele, der — i særlig grad for den sidstnævnte situations vedkommende — vil kunne opnås ved godkendelse af en sådan ordning, langt vil overskygges af de vanskeligheder af teknisk og saglig karakter, som en sådan generel stedfortræderordning vil forårsage.

Til stk. 3. Bestemmelsen i § 6, jfr. § 33, om, at næstformanden fungerer i formandens forfald, tager alene sigte på den situation, at formanden er *midlertidigt* forhindret. Hvor forhindringen er af en sådan karakter, at det findes påkrævet at indkalde stedfortræder, har man fundet det rigtigst at lade kommunalbestyrelsen stå frit med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal fungere som formand.

ad § 16.

Bestemmelserne i *stk. 1-4* svarer med visse redaktionelle ændringer til de bestemmelser om ydelse af diæter, der findes i de gældende styrelseslove, således som de er ændrede ved lov nr. 141 og 142 af 25. april 1962, jfr. købstadkommunallovens § 12 a og landkommunallovens § 15, stk. 7, og § 22, stk. 2.

I *stk. 5* er der åbnet mulighed for at tillægge udvalgsformænd et vederlag i tilfælde, hvor „ganske særlige hensyn taler derfor“, og hvor tilsynsmyndigheden skønner, at det vil være rimeligt at yde et sådant vederlag. Dette forslag må ses på baggrund af, at det under den nuværende styreform i kommunerne — og den styreform, der foreslås udbygget i nærværende lovforslag — navnlig vil være kommunalbestyrelsens formand og formændene for de administrerende udvalg, der yder den betydeligste indsats og har det største ansvar for administrationens daglige ledelse. Hertil kommer, at der i en række love i stadig stigende omfang er åbnet mulighed for at yde vederlag for visse kommunale hverv, i særlig grad til formanden for udvalg, kommissioner m. m., der nedsættes med specielle opgaver for øje, jfr. således reglerne om vederlag til formanden for det sociale udvalg, til formanden og de øvrige medlemmer af boligansvingsudvalget, til formanden og eventuelt andre medlemmer af boligtilsynet o. s. v. Det er fundet rimeligt, at der gives adgang til at yde honorarer for hverv, der i betydeligt omfang lægger beslag på den pågældendes arbejdskraft, således at man også på dette felt opnår mulighed for et smidigere og rimeligere system end det nuværende.

I *stk. 6* er optaget de hidtidige regler om befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet i anledning af varetagelsen af kommunale hverv. Disse regler har tilsyneladende virket